

Roverníček

březen, duben 2003

Obsah:	<u>Akce</u>	str.: 2
	<u>Dopis ze skautského tábora</u>	str.: 5
	<u>Těžká utrpení v čekárnách u lékaře</u>	str.: 6
	<u>Drbárna</u>	str.: 7
	<u>Opravník nejčastěji tradovaných</u>	
	<u>omylů o Keltech</u>	str.: 7

Akce

OBROK 2003

Uskuteční se ve dnech 1.-4. května 2003 na zatím tajném místě.

Přihlášky na největší české setkání R+R zasílejte do konce února na adresu : obrok@skaut.cz
nebo: obrok, Hlaváčkova 5, 150 00 Praha 5

Zahraniční expedice

V polovině června asi na 10 dní do **Rumunských hor**. Minimálně 15 let. Podrobnější informace u Oldy.

Od 23.8. do 14.9. expedice na **Altaj** (Rusko). Jen pro plnoleté! Podrobnější informace u Oldy.

Všem roverům a rangers

29.6-5.7. se uskuteční roverský stanový tábor na Dr. Pile.

Na programu: roverské hry, lanové aktivity, cyklovandry,... a také občas stavění tábora pro děti, které přijedou po nás.

Cena - zhruba 300 Kč. O přihlášky si volejte do března Oldovi

Aktualizovaný plán akcí

Termín	Název	Místo akce	Pro koho	Pořadatel
BŘEZEN				
7.-9.	Soutěž muzikálů	Kyjov		Krtek
16.	Junácká akademie (div. představení)	Ratíškovice		JS Ratíškovice
21.-23.	Rádcovský kurz	Slušovice	rádci+odd.rádci	Olda
29.	Country bál	Mikulčice		JS Mikulčice
29.	Hra po Kyjově		sk+sk, R+R	
29.	brigáda na podsadách	Kostelec	R+R	
DUBEN				
12.	střediskové závody	Hodonín		
12. ?	Den Země	Kyjov	veřejnost	SRK
26.	Svojskův závod - okresní kolo			
25.-27.	RKLM - astrologie		R+R	Křupka
KVĚTEN				
1.	Brigáda na Kameňáku + skálolezení	Kameňák, Kozel	R+R	Maskegoni
1.-4.	Obrok		R+R	

16.-18.	Vodácké hry		všichni	
23.-25.	Výcvik Rychlé Roty-horolezectví		R&R	Kost'á
23.-25.	Rádcovská víkendovka		rádci, rádkyně	Čok
31.	Fouskyáda	Ratíškovice		
31.	Dětský den + fotbalový zápas	Kostelec		

ČERVEN

?	Zahraniční expedice	Rumunsko	R+R	Olda
6.-8.	Pubošák		13-15 ti letí	
13.-15.	Celťák		od 12-ti let, R+R	Maskegoni
20.-22.	RKLM - vodáctví		R+R	Křupka

ČERVENEC

28.-29.6.	Stavění Buchlovic	Buchlovice	R+R	
29.6.-5.7.	Roverský stanový tábor	Dr. Pila	R+R	Olda

SRPEN

7.-13.	Puťák	Slovensko	od 14-ti	Olda
23.8.-16.9.	Zahraniční expedice	Altaj (Rusko)	R+R	Olda

ZÁŘÍ

6.	Brigáda	Veterina	R+R	
13.	Softbal	Kostelec	sk+sk, R+R	
12.-14.	Rychlá Rota - vodáctví		R+R	
26.-28.	Krajské setkání rádců a rádkyň	Nevojice	rádci a rádkyně	Olda
26.-28.	Krajské setkání roverů a rangers		R+R	Olda

ŘÍJEN

3.-5.	Čekatelské zkoušky	Maršov		JO Hodonín
10.-12.	RKLM - Indiáni		R+R	
11.	Podzimní kolečko	Veselí		JS Čejka
24.-26.	Akta X		sk+sk	
28.	Turnaj v hokejbale	Hýsly	sk+sk	

LISTOPAD

1.	Bigglesův memoriál	Ratíškovice		JS Ratíškovice
14.-16.	Pubošák		13.-15.-ti letí	
21.-23.	Rádcovský kurz			
22.	Výjezdní zasedání			JO Hodonín
28.-30.	Rychlá Rota - survival		R+R	

PROSINEC

6.-7.	Big Action	Vracov		JS Vracov
12.-14.	Rádcovský kurz			

Legenda: sk+sk – skauti a skautky
vlč+svět – vlčata a světlušky
SRK – členové Slovákého roverského kmene
R+R – roveři a rangers
R&R – členové a čekatelé Rychlé roty

Nabídka lesních kurzů

TERMÍN	NÁZEV	ZAMĚŘENÍ	MÍSTO
28.7.-6.8.	Selka (doporučuje Ozzy)	světluškovský LK	Švýcarák (ČB)
1.-9.8.	Collegium	ELŠ	Vlašim
1.-17.8.	Geminy	VLK+ILŠ	Orlovy
2.-10.8.	Dívčí ekumenický	LK+LŠ	Sedlčany
8.-17.8.	Muška	úřednická	
8.-17.8.	Rádcovský tábor sv. Jiří	pro rádce	
8.-17.8.	Conda	ČLK	
8.-17.8.	Gubbio-vlčákoroverský (dopor. Racek)	LK	
9.-16.8.	Gong	VLK	Vlašim
14.-24.8.	Safír (dopor. Olda, Set)	RLK	
15.-24.8.	ČLK+VLK Velká Morava	ČLK+VLK	Oslavany
15.-24.8.	Sursum (dopor. Racek)	RLK	
15.-24.8.	Stříbrná řeka	ČLK	
15.-24.8.	Netopýr	VLK	Krušné hory
15.-24.8.	Fons (dopor. Olda)	RLK	Orava(Slovensko)
16.-24.8.	Ekumenická LŠ (dopor. Olda)	LŠ	Vlašim
16.-24.8.	Oikoz	VLK	
16.-24.8.	Babí léto	dívčí LŠ	
18.-27.8.	7 vlků a tisícovky	RLK	Jizerské hory
22.-30.8.	Vlčácký lesní kurz (dopor. Márfy, Kim)	ČLK	Švýcarák
22.-30.8.	Ursus (zkušenosti má Ryša)	VLK	
22.-31.8.	Fons (dopor. Olda)	RLK	Krkonoše
22.-31.8.	Svatoplukovy pruty* (dopor. Olda,.....)	RLK (4 členná skup.)	
22.-31.8.	Fontikulus (dopor. Olda)	RLK pro 15-18 ti leté	Marián. lázně
srpen-září	Obscura	pro fotografy	Malá Fatra

Pozn. :

*- letos budou brát na Svat. pruty pouze vůdčí osobnosti kmenů (chtějí lidi, kteří jsou ochotni s kmenem skutečně pohnout)

POZOR : téměř všude chtějí žádosti o přihlášky do poloviny února !!!!

Legenda :

LK - lesní kurz (zpravidla od 15-ti let)

RLK - roverský lesní kurz (zpravidla od 17-ti let)

ČLK - čekatelský lesní kurz (od 15-ti let)

VLK - vůdcovský lesní kurz (min. 17 let)

LŠ - lesní škola (musíte mít vůdcovské zkoušky)

ILŠ - instruktorská lesní škola (musíte mít LŠ)

Bližší informace o kurzech naleznete ve Skautingu nebo u Oldy.

Ahoj mami!

Náš skautský vedoucí povídal, abysme napsali rodičům, jestli jste jako viděli ty záplavy v telce a máte o nás strach.

My jsme všichni v pořádku,. Jen nám to odplavilo jeden stan a dva spacáky. Naštěstí se nikdo z nás neutopil, neboť jsme právě byli na horách a hledali jsme Jožu. Prosim tě, zavolej Jožově mámě a řekni jí, že je Joža v pořádku. Ted' nemůže psát , protože má ruku v sádře.

Taky bylo super, jak jsme jezdili na záchranářském džípu. Ale Jožu bysme v té tmě asi nikdy nenašli, kdyby nebylo těch blesků.

Náš skautský vedoucí se na Jožu hněval, protože šel na túru sám a nikomu nic neřekl. Joža tvrdí, že to řekl, ale to bylo zrovna v době toho požáru, tak ho nikdo neslyšel.

Ostatně, víš, že když naleješ benzín do ohně, že to vybuchne?

Mokrý dřevo nechtělo vůbec hořet, zato chytil jeden z našich stanů a taky některé naše věci.

Honza ted' vypadá trochu divně, ale to jen dokud mu znovu nenarostou vlasy.

Vrátíme se v sobotu, teda jestli se našemu vedoucímu podaří opravit auto. Ta bouračka taky nebyla jeho chyba. Když jsme odjížděli, brzdy byly ještě v pořádku. Vedoucí povídal, že ale máme očekávat, že se na takovém starém autě určitě něco pokazí. Asi proto mu ho nikde nechtěli pojistit. Ale my si myslíme, že je to skvělé auto. Našemu vedoucímu vůbec nevadilo, že jsme mu ho zašpinili a když bylo vedro, vozili jsme se na zadním nárazníku. Úplně nejlepší je, když se v takovém autě vozí deset lidí. Vedoucí nám také dovolil, aby jsme řídili a ti, co už se nevešli do auta, byli v přívěsu.

Tak jsme jezdili, dokavad' nám to policajt nezakázal.

Náš vedoucí je fakt super chlapík. Ted' učí řídit Tomáše. Ale už ho nechává jezdit jen na horských cestách, kde není provoz, ale jen náklad'áky, co vozí dřevo.

Včera jsem nad Davidem vyhrál oběd, protože jsme se vsadili jestli Jožka po tom žihadle upadne do bezvědomí nebo ne. Jožka tvrdil, že je to jen vosa a já říkal, že je to sršeň a vyhrál jsem!

Vedoucí se na nás trochu zlobil, že jsme měli Jožku odvést k doktorovi hned a nečekat až omdlí.

Ale zase nás pochválil, jaký jsme udělali skvělý nosítka ze dřeva a že jsme se nesázeli o peníze. To ale ani nešlo, protože jsme se ze všech našich peněz složili pokutu pro toho policajta.

Dnes ráno všichni kluci skákali ze skal do jezera a potom měli jezero přeplavat. Ale protože já neumím plavat a Míša se bál, že se utopí, tak nám vedoucí dal kanoe. V jezeře ještě plavalo dřevo, co tam naplavily povodně.

Vedoucí nám nedal ani vesty, ale nechtěli jsme ho otravovat, protože opravoval auto.

Víš co? Všichni jsme dostali odznak za kurz první pomoc. To bylo, když se David potápěl v jezeře a pořezal si ruku.

A kromě toho, já a Vlád'a jsme dostali vyrážku. Náš vedoucí říkal, že to je asi otrava z toho zkaženého kuřete. On povídal, že takovou podobnou vyrážku dostal ze stravy ve vězení.

Já jsem rád, že se odtamtud dostal a stal se naším skautským vedoucí. Povídal, že za ten čas, co tam byl, zjistil, jak se stát lepším

Ted' už ale musím jít.

Jdeme do města poslat pohledy a koupit náboje.

Kát'a

Těžká utrpení v čekárnách u lékaře

Čas od času každý člověk onemocní. Pokud zrovna nepatří mezi chronické pacienty, (kteří jen když píchne pod okem, obtěžují nejbližší okolí nářky, že určitě oslepne, ohluchne, přestane chodit a kdoví co ještě) snaží se svoji zdravotní indispozici co nejrychleji vyléčit. Ovšem hypochondři, jsou ohromně zajímavý lidé. Každý normální člověk je rád – že je rád, že jej nic nebolí a je schopen vykonávat všechny aktivity „levou zadní“. Hypochondr ne. Stav, kdy jej nic nebolí, tak takový on stejně nezná. Jestliže nemá náběh na vředy, má určitě žlučové kameny. No a když se přihodí ta nešťastná událost, že jej nic nebolí, tak to je už jistě neklamná známka toho, že brzy zemře. Protože stav, kdy člověka nic nebolí, přece není normální.

Ale vraťme se od chronických nespokojenců zpět k běžným lidem, které stav nemoci neoblažuje, ale naopak je nesmírně zatěžuje. Většinou se snažíme nachlazení virózy, rýmy, kašel a obdobná utrpení přeléčit pěkně doma a za plného pracovního vytížení. Takže na úřadech, v obchodech a v jiných institucích potkáte lidi, kteří než vám odpovědí na váš dotaz, či než prostě vykonají svou pracovní povinnost – desetkrát kýchnou, s náležitě hlasitým rituálem posmrkají pět kapesníků, s hekáním se šourají z jednoho místa na druhé a očima podlitýma vším, co v jejich těle tropí neplechu, se na vás podívají tak žalostně, že raději odejdete a nadáváte si, co jste to za člověka, že obtěžujete tak strašně nemocnou osobu. Za nějaký čas takového léčení se však tělo vzepře a rezolutně vydá příkaz – „okamžitě navštívit lékaře!“ A člověk jakožto tvor slabý poslechne. Tělo zlámané horečnatým třasem dosune až nejlépe do pátého patra, kde sídlí lékař zachránce. Výťah má samozřejmě ten den dovolenou, takže hurá po schodech. V tu chvíli je vám tak hrozně špatně, že kdybyste mohli vydávat autentické zvuky odrazující všechna vaše momentální trápení, i Tarzan by se červenal za své ubohé jódlování. Ve čtvrtém patře máte už jen jedinou vidinu – židličku v čekárně. Jako gurmán vychutnáváte v myšlenkách pocit, kdy se zbité tělo sesune na židličku a nebude muset vykonávat už žádné týravé pohyby.

Pokud budete mít štěstí, na stoličkách nebudou vyset zdejší „štamgasti“, kteří se chodí především vypovídat. Dosednete tedy, odpočíváte po namáhavém výstupu a doufáte, že akci lékař bude mít rychle za sebou. Vedle vás se však usadila dáma, která vypadá všelijak, jen ne nemocná osoba. I přes těžkou rýmu cítíte neidentifikovatelný puch, to dáma „lehce“ potřela spánky parfémem. Očima přelétne osazení čekárny, hodnotí potenciální oběť, zamítavě kroutí hlavou. Pak stočí zrak na vás a zorničky se jí rozšíří radostí. Ano je to tak – vybrala si vás!

„Jste nemocný?“ zazní tichem čekárny její inteligentní dotaz. Zamumláte něco jako souhlas a odvrátíte hlavu na znamení, že konverzace právě skončila. To jste ale na omylu, monolog s vámi teprve začal. Sesype vám na hlavu všechny problémy, probere rodinnou situaci, pomluví politiku, zdravotnictví a když už myslíte, že jestli okamžitě neutečete, tak zešílíte, dáma zmlkne. V duchu si přísaháte, že se dáte na víru, že vás Bůh vyslechl a umlčel tu kreaturu, co se usadila ve vaší blízkosti. Dáma se bohužel jen nadechla a její vyprávění graduje. Šťouchne vás důvěrně do ramene tak, že vám div neupadne, a vy už s čirým zoufalstvím v duši se pomalinku sbíráte k odchodu, protože i vaše nemoc je v porovnání s touto lidovou vyprávěčkou procházkou růžovou zahradou. A kvůli tomu se opět léčíte privátně za plného pracovního „provozu“ a trpíte do chvíle, než vaše tělo znovu vydá resolutní příkaz k návštěvě lékaře. Kdo ví, co vás v čekárně překvapí příště ...

Drbárna

Ze Silvestra:

Márfy: Děcka, to je příjemné!

Otes: My tady drbeme Márfy!

Otes: A hlavně mi ho nezlom!

Márfy: To je nějaké zahnuté!

Dick: Na Kazatelně jsme osm hodin mrdly. A né sami!

Otes: Já radši větší bez.

Klaky: Na kolik půjdeš?

Set: Kolik dáš, tolik bude.

Set: Klaky, kdy na to skočíme?

Klaky: Kdykoliv, já potřebuju akorát strojek.

Otes: Skautů se vleze ... Ale skautů a skautek se vleze ještě víc.

Otes: Přes spacák to nejde.

Márfy: Té dobře.

Opravník nejčastěji tradovaných omylů o Keltech

Tento seriál Vladimíra Šišky vycházel na serveru Fenomen.cz ve dnech 5.2. – 9.4.2001.

Od dob, kdy obývali naše a většinu evropského území Keltové, již uplynulo přes 2000 let. Mnoho jejich stop již nevratně odnesl nelítostný čas. Keltové z předkřesťanské éry sami o sobě nezanechali písemné památky. Historické zprávy jejich současníků jsou evidentně plné omylů a nejistot, navíc dosti často ovlivněné nepřátelským postojem pisatelů. Nastupující křesťanství pak dělalo všechno možné proto, aby se na pohanskou minulost keltských národů zapomnělo. Archeologie je sice velmi precizní a důmyslná věda, ale co naplat, archeologové mají většinu informací jen o mrtvých Keltech, z nich pak pracně sestavují naše představy o tehdejších životech. Keltové jsou prvním národem v Evropě, který se dokázal identifikovat a pojmenovat. Ostatní kultury před nimi známe jen podle archeologických nálezů a pojmenováváme je tak: kultura šňůrové keramiky, lid zvoncových pohárů apod.

Keltové jsou díky našim mlhavým znalostem o nich opředeni rouškou tajemství a záhadností. Díky tomu vznikají velmi snadno omyly v interpretaci jednotlivých historických výroků a zpráv. Ty se pak opisují tak dlouho, až z nich vzniká všeobecně přijímaný "fakt". Několik

takových hrubě zkrslujících faktů bych zde proto rád uvedl na pravou míru - zejména proto, že pověsti Keltům vesměs dosti ubližují a oni se tomu již nemohou bránit. Považujeme-li se za jejich potomky měli bychom tedy vědět, že se za ně v mnoha ohledech opravdu nemusíme stydět.

OMYL první - Druidové vykonávali hrůzné lidské oběti

Jistě jste již někde zahlédli obrázek středověké rytiny, ukazující jak Keltové pod vedením svých kněží – druidů - podpalují obrovské proutěné figuríny naplněné živými lidmi. O tuhle představu se postaral především římský císař Julius Caesar, který tento "ohavný zvyk barbarů" popsal ve svých Zápiscích z války galské. Také někteří další autoři (Lucanos, Diodoros) se zmiňují o lidských obětech druidů. Jak to bylo doopravdy?

Pokud se někdo podrobněji zabýval filozofií, kterou zastávali druidé (či alespoň střípky toho, co o ní dnes víme) všimne si, že si tito starověcí kněží nesmírně vážili lidského života a v tomto smyslu vehementně působili na ostatní společnost. Plýtvání životy vlastních lidí bylo i nelogické, na keltských polích, řemeslných dílnách i bojištích bylo třeba každé ruky. Spíše se zdá, že právě tyto historické výroky byly ryze účelové a měly např. povzbudit římský senát k podpoře dalších výbojů proti Gálii.

O lidských obětech vykonaných v rámci keltských náboženských rituálů není mnoho informací. Kdysi byl za rituální oběť bohům považován nález člověka z Lindow Mossu v Cheshire pocházející z 1. stol. př. n. l. Jde o nález muže, jenž byl usmrcen současně několika těžkými údery do hlavy, bylo mu podříznuto hrdlo a poté vhozen do vody. O podobných obřadech "trojí smrti" se dochovaly zmínky i ve staroirských bájích. V nich však nešlo o pouhé obětování bohům, byl to pouze rituální trest pro zločince, kteří se dopustili obzvlášť těžkých zločinů.

A jak to bylo s těmi proutěnými panáky naplněnými lidmi? Je to zvláštní, Římané jako jednoduše a prakticky uvažující lidé často nedokázali pochopit některé abstraktní výroky Keltů, zejména pokud se jednalo o jejich báje a pověsti. A právě tady může být původ jednoho tak dlouho tradovaného omylu. V irských bájích často vystupuje neohrožený hrdina Cuchulainn, ne nepodobný řeckému Odysseovi. V jedné z popisovaných příhod je Cuchulainn se svými přáteli obklíčen v domě z "železných prutů", který je uzavřen a rozžhaven. Hrdinům se však podaří svojí silnou vůlí celý dům nadzvednout a unikají i s ním. Nechci zde rozvíjet Dänikenovské variace, které se tu vnučují. Avšak právě tato epizoda se snadno mohla stát vzorem pro představu obětí upalovaných v proutěných figurách.

Mimořadně napadlo vůbec někoho, že představa, kterou vykreslil Caesar není ani fyzikálně možná?

K tomu bych měl několik poznámek. Tak předně těžko věřit, že tak střízlivý vojevůdce a státník, jakým bezesporu byl G. I. Caesar, bude barvitě popisovat jakousi představu vzniklou z barbarské povídačky. To je skoro to samé, jako když se již zmíněný Däniken při svých závěrech odvolává na legendy a považuje je za naprosto pravdivé. Je mnohem pravděpodobnější, že Caesar popisoval něco, co skutečně viděl, ale špatně pochopil. To, že nelze někoho upálit v proutěném koši beru jako fakt. A právě proto mám několik jiných možných vysvětlení.

První patří mezi ta archeology oblíbená – šlo o nějaký druh rituálu, například očistu posvátným Lughovým ohněm. Ono by se lidem v zapáleném proutěném koši opravdu nic nestalo, zvlášť kdyby byli oblečení do kožených oděvů. Druhé možné vysvětlení je soud bohů tak, jak ho

známe z jiných kultur. Dejme tomu, že je spáchaný zločin, keltové mají pravděpodobného viníka, jenže důkazy nejsou dost přesvědčivé. Co pak? Jejich smysl pro čest a spravedlnost jim nedovolí potrestat někoho, jehož vina není prokázána. Na řadu přichází boží soud. Třetí vysvětlení je medicínské a vychází z toho, že v koších byly skupiny lidí. Jednou z pohrom starověkých národů byly neštovice, ostatně tato nemoc dokázala ve středověku zabít víc Indiánů, než kulky bílého muže. Virus neštovic se velmi snadno přenáší. Množí se v typických bolácích, které se otvírají hnisavými ranami a právě tehdy se šíří do okolí nemocného. Virus je poměrně dost odolný až na maličkost – 40°C teplý roztok obyčejné kuchyňské soli jej v několika minutách zabíjí. Hodit někoho do lázně s takhle teplou vodou, tak sice získáme neštovic prostého jedince, zato však s rozsáhlými popáleninami prvního stupně. Jiný způsob je milého pacienta potřít kamennou solí, přimět ho ke zpocení a pak ten pot zahřát. A jsme u hořících košů (mikrovlnky a infrazářiče tehdy nebyly). Potřu někoho solí, povykládám o boží očistě, která ale není tak docela bez rizika, čímž se dotyčný zpotí strachem před vůlí mocného boha a pak ho strčím do koše. Ten zapálím, čímž silně slanou tekutinu na povrchu těla nemocného zahřeji na teplotu, jež zabije neštovice, ale ne jeho. Poznámka: Možná bych měl napsat spíš opařeninami, ale to je dost podobné. Jednou jsem dělal takový pokus. Napustil jsem si vanu horké vody až po hranici, co jsem snesl a pak změřil teplotu. Bylo to 34 stupňů a já byl rudej jak rak. Když připočtu skutečnost, že Keltové neměli teploměry, takže by teplotu nejspíš přetáhli někam mezi 40 až 60 stupňů – raději nemyslet. Lidské tělo je stavěné tak, že uvnitř vyrábí teplo, které se přes kůži odvádí do vnějšího prostoru. Popáleniny prvního stupně vznikají v podstatě tak, že se tento odvod tepla na delší dobu zastaví, třeba právě ponořením do teplé vody. Sauna, kde člověk vydrží teplotu kolem 110 stupňů, je založená na jiném principu. Zde je sice horký vzduch, ale je suchý, takže velmi dobře přijímá vodní páru a tělo se může silně chladit pocením. Kdyby se tam vzduch zvlhčil tak, že by se pot neodpařoval, lidé by byli popálení stejně jako z horké vody. A co horečka čtyřicítka, namítnete. Ani ta sem nepatří, neboť se jedná o vnitřní teplotu.

Povrch těla je zhruba o 10 stupňů chladnější, varlata dokonce o 15 - to pro přesnost. Proto se také teplota měří v podpaží, kde je jemná kůže, která nebrání prostupu tepla. Teploměr se musí držet několik minut stisknutý, aby se co nejvíc zamezilo ochlazování povrchu těla. Zvířatům a batolatům, které se pořád vrtí, se teplota měří v konečnicku, tedy uvnitř těla. Ty hezké teploměry, co se lepí miminům na čelo, jsou jen drahý doplněk zavinovaček. Svoji nepřesností jsou k ničemu.

Ani trojí smrt, jakožto oběť zvláště odporného zločince, se mi moc nelíbí. Staré Irské legendy skutečně praví, že spáchání zvláště zavrženíhodných zločinů natolik rozlítily bohy, že je bylo nutné usmířit zvláštní obětí, ale nikde se netvrdí, že tím obětovaným byl sám zločinec. Legendy naopak říkají, že obětina musela být čistá a nějakým způsobem cenná. I v našich pohádkách se drakům předkládají neposkvrněné panny nikoliv špinaví zloději. Těžko budeme předpokládat, že by Keltové usmiřovali rozhněvané bohy obětí ani ne bezcenného, ale "záporněcenného" zločince! Vysvětlení hledejme zase v legendách, kde se vypráví o oběti trojí smrti. Irsku, jako už tolikrát, hrozilo napadení nepřitelem. Jenže jeho vojáci byli prořídli, unavení z předchozích bojů a tudíž bylo dost pravděpodobné, že se ostrov tentokrát neubrání. Druidové prý dali hlavy dohromady a vykonali rituální lidskou trojí oběť, aby zemi ochránili před cizáky. A povedlo se, vždyť právě Irsko je zemí, kde se keltská tradice udržela nejdéle, kde lidé nejdéle vzdorovali vlivům z okolí. Dodneška se Irsko považuje za jednu z "nejkeltštějších" zemí. A jak se tam mluví? No přece Irsky !

Druid Roman

Další číslo vyjde 1.5.2003, uzávěrka: 27.4.2003